

cia de governar que consisteix en afavorir lo desenrotllo de totes las fonts de riquesa del país, ha quedat poch menos que olvidada.

Ocupats nostres administradors en semblant fal-lera, han concedit preferencia á la xerrameca y á la discució dels principis, posposant los fins utilitaris, sens los qué aquells han de esser esterils, resultant contraris sos efectes.

¡ Quants sacrificis ha degut fer Espanya per esmenar faltas, indemnisar perjudicis, sostenir interessos essencialment polítics y doctrinaris, tots menos reproductius económicament parlant !

Com no ha existit orde ni concert pera arribar al desideratum, ó quant menos, seguir lo moviment continuu d' avens que 'l sigle verifica per tot lo mon, nostra nació 's troba 'en desigual situació de forsas productoras, major cada dia, lo qual ocasiona un desequilibri económic que á no esmentarlo ab urgencia, portará nostra ruína, descredit y pobresa.

Bonas probas ne tenim en lo que disminuheix la població augmentant d' una manera qu' espanta la emigració que ningú procura evitar, y tot perque careixem de vias de comunicació ordinarias y las rápidas son caras, perqué no tenen carga indigena que trasportar, lentas per sa mala construcció y pèssimament establertas y servidas en sa major part. Estém sens utilitzar los nostres rius quals ayguas van al mar ó negan fertils extensions de terreno, causant inmensos perjudicis y cruels malalties que delman y fan emigrar familias enteras, qu' ans poblavan ricas comarcas y constituíhian abundants centres de producció.

També pot dirse que careixém de canals de regadiu y pantanos suficients y fácils de fer, ab l' objecte de beneficiar ab sas ayguas, terras inmillorables al mateix temps que proporcionar forsa hidràulica á moltas industrias esclavas avuy del extranger, perque no tenen lo carbó, la maquinaria ni las primeras materias á bon preu. Y no se 'ns objecti qu' Espanya es pobra d' ayguas fins al extrém de que tinguém que despreciar dit element de riquesa, puig que, además de milers de manantials, corren per lo continent Espanyol set rius de primer ordre, cinquanta un de segon, cinch cents vint y sis tributaris y gran número d' afluents, lo que, aprofitant degudament podria centuplicar nostra riquesa Agrícola, de la mateixa manera que la multiplicá mentres tant aquesta Nació estigué subjecte al imperi Romá ó sofrí 'l jou dels partidaris del Islam.

(*Seguirá.*)